

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 1/2015
11.02.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Драгише Ђорђевића, Соње Павловић, Горана Чавлине и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног У. П. ДОО из У. као правног лица и Д.Х. као одговорног лица, због привредног преступа из члана 325. став 1. тачка 3. и став 2. ЗОБС-а одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених У. П. ДОО и Д.Х., адв. М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Ваљеву Пк 113/12 од 25.03.2014. године и Привредног апелационог суда у Београду 2Пкж 204/14 од 13.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 11.02.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених У. П. ДОО и Д.Х., адв. М.Д., поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Ваљеву Пк 113/12 од 25.03.2014. године и Привредног апелационог суда у Београду 2Пкж 204/14 од 13.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Ваљеву Пк 113/12 од 25.03.2014. године, окривљени У. П. ДОО и Д.Х. оглашени су одговорним због привредног преступа из члана 325. став 1. тачка 3. и става 2. ЗОБС-а, и осуђени и то окр. У. П. ДОО на новчану казну у износу од 180.000,00 динара, а окривљени Д.Х. на новчану казну у износу од 18.000,00 динара коју су дужни да плате у року од 15 дана по правноснажности пресуде, с тим да ако окривљени не плате новчану казну у одређеном року суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

Обавезани су и то окривљено правно лице да на име трошкова привредног казног поступка плати износ од 20.876,00 динара и то на име судског паушала плати суду износ од 10.000,00 динара и трошкове сведоцима Н.П. у износу од 7.058,00 динара од ког износа 2.558,00 динара представља једна дневница и 4.500,00 динара на име трошкова бензина (30 л по 150,00 динара) и трошкова сведоку Ж.К. износ од 3.828,00 динара од ког износа 2.558,00 динара представља једну дневницу и 1.270,00 динара на име повратне карте Нови Сад – Ваљево, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Привредног апелационог суда у Београду 2Пкж 204/14 од 13.11.2014. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног правног лица У. П. ДОО и окривљеног одговорног лица Д.Х. изјављена путем браниоца окривљених адв. М.Д., а пресуда Привредног суда у Ваљеу Пк 113/12 од 25.03.2014. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљених У. П. ДОО и Д.Х., адв. М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости, из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да се захтев усвоји и побијане пресуде преиначе у целости тако што ће се окривљени ослободити од одговорности за извршени привредни преступ.

Врховни касациони суд је у седници већа испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао да је захтев недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Закоником о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је, у члану 483. став 1, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Законика).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донесене у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног правног лица У. П. ДОО и одговорног лица Д.Х., недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираног прописа.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен, а на основу члана 130. Закона о привредним преступима у вези чл. 56. истог закона и члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку и одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.